

man har bevæget sig ud i, hvor det måske havde været klogere, at man havde snakket lidt længere tid og lyttet til nogle flere forstandige folk, end bare fuldstændig koldt og kynisk at lægge sig op ad Bush i forbindelse med Irakkrigen.

Dialog er en god ting. For hvor mange raketter var det, man ønskede at stille op i 1980'erne med Venstres stemmer, hvor man syntes, det var godt, at man kunne fortsætte den oprustning? Det var sådan set det, det handlede om i 1980'erne. Derfor synes jeg sådan set, at de ting, mit parti foretog sig på det tidspunkt, slet ikke var så tосsedе.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Pia Christmas-Møller.

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu har der været en diskussion om, hvorvidt den her debat har ført noget nyt med sig. Der må man jo give den, der rettelig har krav på at få en indrømmelse, en indrømmelse, og jeg må – vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen – indrømme, at der kom, om ikke andet så i hvert fald en fuldstændig ny udlægning af den historiske fortolkning af 1980'ernes fodnotepolitik for et øjeblik siden. Den var hr. Laustsen anfører for – ret skal være ret.

Men vi er nogle stykker, som får mindelser om 1980'ernes meget farlige fodnotepolitik, som var på vej til at sætte Danmarks fuldgyldige medlemskab af NATO over styr. Hvis ikke vi havde haft en stærk og handlekraftig statsminister, der udskrev folketingsvalg på sagen om anløbende skibe, ja, så havde vi stået i en helt anden situation.

Når vi er nogle stykker, der får de mindelser i dag, er det jo, fordi hr. Lykketoft figurerer på det her beslutningsforslag, hr. Lykketoft, som sammen med Jytte Hilden i 1980'erne – eller var det helt henne i begyndelsen af 1990'erne, hæng mig ikke op på det konkrete årstal – skrev en kronik om sambakommunismens lyksaligheder i Castros Cuba. Jo, jo, det kan vi godt huske. Vi kan godt huske, hvordan fremtrædende Socialdemokrater langt, langt herne, også efter Murens fald, argumenterede for og forsvarede en politik, som under ingen omstændigheder kan hævdes at have ført til hverken Murens fald eller til Sovjetunionens sammenbrud og dermed opgøret med mange af disse diktaturstater. Så: Jo, vi har en begrundet frygt.

Lad mig forholde mig til beslutningsforslaget og sige om det, at ingen skal være i tvivl om, at terrorismen og alle dens vederstyggeligheder skal bekæmpes af al kraft inden for retssamfundets rammer. Alt andet ville efter Det Konservative Folkepartis opfattelse være et knæfald for volden og antidemokratiske kræfter. Derfor skal såvel national lovgivning som internationale bestemmelser og aftaler i form af konventioner og folkeretlige regler respekteres, selvfølgelig. Det er og har hele tiden været både Det Konservative Folkepartis og regeringens klare forudsætning.

Tortur kan ikke accepteres, og ulovlige fangetransporter er en alvorlig sag. Mistænkte og fanger har også nogle grundlæggende rettigheder, og de skal selvfølgelig respekteres. Det vil jeg gerne slå fast igen igen med syvtommersøm. Af samme grund er det bestemt heller ikke uden alvor, vi ser på de mange påstande om ulovlige CIA-aktiviteter, herunder påstanden om ulovlige fangetransporter i Europa. Der ligger et stort arbejde, bl.a. i Europarådet og Europa-Parlamentet, med hensyn til at rede trådene ud i de mange påstande.

Én ting står klart på nuværende tidspunkt. Der er intet – hverken i de mange rapporter eller i deres konklusioner – der indikerer, at der i Danmark eller på Færøerne eller i Grønland har været nogen, der har været involveret i disse ulovlige aktiviteter. Der er heller ikke noget konkret, der peger på, at vore territorier har været involveret i ulovlige aktiviteter af den her karakter.

Der er altså ikke nogen konkrete spor, der peger på en konkret mistanke, der kan følges op på. Regeringen har gentagne gange understreget, at den ikke har kendskab til ulovlige CIA-aktiviteter i Danmark.

Der er altså ingen, som har beskæftiget sig med dette på et alvorligt niveau – hverken hjemme eller ude – der mener, at der er noget, der peger på, at der er foregået noget ulovligt i Danmark af den her karakter. Det er derfor også lidt svært at se, hvad det er, undersøgelseskommissionen sådan helt konkret skal undersøge, og hvem man konkret skulle sætte under afhøring og derfor under anklage.

Oppositionen har en væsentlig opgave bestående i at være kritisk over for den til enhver tid siddende regering, og det er godt for et demokrati, at forskellige holdninger og ideer brydes. Alle har i længden en interesse i, at såvel den politiske kamp som den demokratiske kontrol